

эпо-то мѣсто « Сплѣгненія-та и лукавства-та бѣхъ веке тамъ готови, и мѣсто-то ся бѣше дало отъ защитника пѣкому си непознатому Крезусу! Мѣлчеливый съборъ ся нажали за тѣмъ противъ случкѣ: той бѣше пріель наскоро едно хладнокрѣвно испытваніе на духа, на кое-то празны-ты думы, безъ рѣдъ, причинихъ голѣмъ тѣготѣ безъ да покаже нѣкой видѣ, додѣто Аламиръ, бичъ-тъ на дадренія-та, не бѣше още казалъ единъ рѣчь, коя-то да отсѣче сѣдѣхъ-тѣ.

Съ кой начинъ да кажѣтъ новинахъ-тѣ, коя-то бѣше толкова неугодна съчинителю на онѣхъ брошюркѣ? Не знаяхъ какъ ще стане това, когато прѣдсѣдатель-тъ измысли това срѣдство: той напълни съ водѣ единъ голѣмъ чяшицъ, нѣ съ способъ что-то да ся не излѣе нито една капка въ минутѣ-тѣ; послѣ даде знакъ за да доведѣтъ избранныя

Аламиръ съ румено чело и съ единъ тѣжкъ вѣрвешъ напрѣдва смиренно, както е прилично на истенско заслуженіе. Като приближява прѣдсѣдателя на Академіѣ тѣ, честно му показа съ нажалено лице злополучныя знакъ на исключеніе то му. Като ся подемихна младый Египтянинъ на тоя изглѣдъ, разумѣ тоя часъ за какво бѣше това, и съвѣстѣ не ся смѣти; увѣренъ че единъ извънреденъ академистъ не ще развали ничто, и не ще докачи право то, зема единъ трандафиленъ листъ, когото видѣ на крака си и положи го полѣгка върху водѣ-тѣ, дѣто си поплува безъ да ся излѣе ни единъ капкѣ. — На тойзи уменъ отговоръ всякой си поплѣска рѣцѣ-ты съ штакво еднотушно склоненіе и подадохъ отъ рѣжѣ